

præstat minus sapere quàm peius, errare quàm fallere. Porrò facies dei expectat in simplicitate quærendi, ut docet ipsa Sophia, non quidem Valentini, sed Salomonis. Deinde infantes testimonium CHRISTI, sanguine lita uerunt. Pueros uocem qui crucē clamant: nec pueri erant, nec infantes, id est simplices non erant. Repuerascere nos & Apostolus iubet secū dum deum, ut malitia infantes per simplicitatem, ita, demū sapientes sensibus simul dedidi in sapientiæ ordinem, de simplicitate manādi. In summa, CHRISTVM columba demonstrare solita est, serpens uero tentare. Illa & à primordio diuinæ pacis præco. Ille à primordio diuinæ imaginis prædo. Ita facilius simplicitas sola deum & agnoscere poterit & ostendere, prudentia sola concutere potius & prodere. Abscondat itaq; se serpens quantum potest, totamq; prudentiam in latebrarū ambagibus torqueat: alte habitat, in cæca detrudatur, per amfractus seriem suam euoluat, tortuose procedat nec semel totus, lucifuga bestia. Nostræ columbæ domus simplex, etiam in æditis semper & apertis & ad lucem, amat figuram spiritus sancti, orientē CHRISTI figuram. Nihil ueritas erubescit, nisi solūmodo abscondi: quia nec pudebit ullū aures ei dedere, eū deum recognoscere, quem iam illi natura cōmisit, quem quotidie in operibus omnibus sentit, hoc solo minus notū quod unicū non putauit, quod in numero nominauit, quod in alijs adorauit. Alioquin à turba eorum & aliam frequētiam suadere, à domestico principatu ad incognitum transmouere, à manifesto ad occultum retorquere, de limine offendere est. Iam si & in totā fabulā initiatur, nōne tale aliquid dabitur te in infantia inter somni difficultates à nutricula audisse, Lamiaæ turres, & pectines solis? Sed qui ex alia conscientia uenerit fidei, si statim inueniat tot nomina æonum, tot coniugia, tot gemina, tot exitus, tot euentus, felicitatis, infelicitates dispersæ atq; concisæ diuinitatis, dubitabit ne ibidem pronunciare has esse fabulas & genealogias indeterminatas, quas Apostoli spiritus his iam tunc pullulantibus seminibus hæreticis dānare præuenit. Merito itaq; non simplices, merito tantūmodo prudentes, qui talia neq; facile producūt, neq; exerte defendunt, sed nec omnes quos edocent, perdocent. Vtiq; astute, ut pudenda. Cæterum inhumane, si honesta. Et tamen simplices nos omnes sumus. Denique hunc primum cuneum congressionis armauimus, detecto rem & designatorem totius conscientia illorum, primamq; hanc uictoriam auspicamur, quia quod tanto impendio absconditur, etiam solūmodo demonstrare, destruere est. Nouimus inquam optime originem quoq; ipsorum, & scimus cur Valentinianos appellemus, licet non esse uideantur. Abscesserunt enim à conditore, sed minime origo deletur, & si forte mutatur: testatio est ipsa mutatio. Sperauerat Episcopatum Valentinus, quia & ingenio poterat & eloquio. Sed alium ex martyrij prerogatiua loci potitum indignatus, de ecclesia authenticæ regulæ abruptit (ut solent animi pro prioratu exciti, præsumptione ultionis accendi) ad expugnandam conuersus uerita-

Aliās de limine fidē offendere est. Turres lamiaæ. Pectines Solis.

Fort. germina.

Aliās nos, omnia scimus.

Valentinus.

H 2 tem, &